

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. II. De Capite quasi occiso: & de potestate novissima Bestiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

Corpus,
pedes, os
Bestiæ.

3. Visã est Bestia SIMILIS esse PARDO: ET PEDES EJUS SICUT PEDES URSI, ET OS EJUS SICUT OS LEONIS. Quis neget hæc convenire Mahometano Imperio? cujus Secta est varia ut pardus: habet enim à Judæis Circumcisionem; à Christianis Baptismum, et si frequentem singulorum; à Paganis alia & diversa. Pedibus refert ursum: quia sacra omnia, immò & profana procalcat. Præfert os leonis, efferum super omnes feras & Rægna quotquot fuerunt aut sunt. Præter illa quæ S. Hieron. Dan. 7. considerat in Urso &

Pardo: De illo: *ob duritiam, ait, & ferocitatem Urso comparatur.* De isto: *Pardo, Bestia velocissima & oppunitur comparatur quæ præcepit fertur ad sanguinem, & saltu in mortem ruu.* Ita Turcæ ex institutione suæ Sectæ ruunt in mortem quæ in bello oppetitur tantquam beatam.

ET DEDIT, inquit, ILLI DRACO VIRTUTEM SUAM, quantum interim potuit ligatus, ET POTESTATEM MAGNAM Diabolicam: denique affixit ei tota sua stemmata seu insignia quæ vidimus in effigie Draconis Capite præcedente v. 3.

Draco-
nis in-
signia.

§. II.

De Capite quasi occiso: & de potestate novissima Bestiæ.

1. **P**ergit Apocalypsis de illa Bestia priore: ET VIDI, ait, UNUM DE CAPITIBUS SUIS QUASI OCCISUM IN MORTEM: ET PLAGA MORTIS EJUS CURATA EST. unde sequitur: ET ADMIRATA EST UNIVERSA TERRA POST BESTIAM. Septem Capita ejus recentuimus in §. præcedente: horum *unum quasi occisum*, id est Imperium urbis Romæ Gentile, quod postquam crederetur penitus extinctum, revixit in Mahometano: nempe Orientale novæ Romæ; quam occupârunt Mahometani. Hujus tantæ Capitis in Bestia, quæ est Imperium infidele, *plaga mortis curata* ra-

puit universam terram in admirationem quâ prolecuti sunt, & in deditio- nem qua trahi se passi sunt *post Bestiam*, superbientem nova successione suscitacioneque Romani Imperii post Christianismum redivivi in infidelitate: jamque Sede conspicuâ novâ, quam olim fundâssent Imperator Christianus occisor ethnicismi Romanorum imperitantis: atque in undecim sæcula tenuissent Imperatores Romani!

In his quæ diximus de Bestia, sumusque dicturi, semper sit ob oculos expositio quam initio hujus §. amplexi sumus ex S. Augustino. Nam hæc quidem Bestia in particulari, de qua agimus in hoc loco, est Imperium Mahome-

vivi-
vū Con-
stanti-
nopolis;

Caput
unum
quasi oc-
cisum.

hometanum : at Bestiam generatim & hac antiquiorem audiimus à Magno Augustino esse populum infidelium : in cuius sententiam vivimus generalem ; testati nos addituros ea quæ sunt particularia & posteriora ætate S. Augustini.

Ubi Sedes Romanorum Imperatorum.

Cæterum Orientales eos, qui referunt Constantinopoli fuisse cognominatos Romanos Imperatores, proditum est omnibus annalibus, & indubitatum : adeò ut anno Christi post nongentesimum octavo & sexagesimo Nicephorus Imperator Orientalis unà cum aula sua fuerit offensus inscriptione literarum & Legatione Ottonis Imperatoris Occidentalis (quod ipse narrat Legatus, Luitprandus Episcopus Cremonensis) tanquam vili: eò quòd inscripisset Otto, in super & Papa qui addiderat epistolam quâ commendabat Ottonem; Nicephoro Imperatori Græcorum: scribere enim debuisse; *Imperatori Romano*; enimverò se insigniri illo titulo, reputarique Romanos, ac præcipuè; ad quos Româ Constantinus Magnus, palàm Christianorum Imperatorum primus, transtulerit insignia Imperii Romani, & omnem nobilitatem ac militiam, Constantinopolim; Romæ verò tantum fœcembis reliquerit. Ita ille. Immo recentior Solimannus Turcarum Imperator mordicus se Romani Imperii gessit successorem: adeò, ut de illo scribatur in Chronico Turcico ad annum 1566. (per Jo. Rosinum) *sæpius dicere solitum, Romæ ac totius Occidentis Imperium ad se pertinere, propterea quòd ipse Imperatoris Constantini, qui Impe-*

rium Byzantium transtulit, successor sit.

ET ADORAVERUNT, inquit Apocalypsis, DRACONEM QUI DEDIT POTESTATEM BËSTIÆ, ET ADORAVERUNT BËSTIAM; simul dum adoratur Bestia, adoratur Draco, qui, ut etiam dicebatur v. 2, *dedit illi virtutem suam & potestatem*: ac dum hanc exaltant, magnificant & Draconem, dicendo: QUIS SIMILIS BËSTIÆ, ET QUIS POTERIT PUGNARE CUM EA!

2. ET DATUM EST EI OS LOQUENS MAGNA ET BLASPHEMIAS; ET DATA EST EI POTESTAS FACERE MENSES QUADRAGINTA DUOS &c. Dictum fuerat jam supra v. 1, quòd super Capita Bestiæ sunt nomina blasphemiarum: quid sibi vultigitur quòd hic dicitur esse datum ei os magniloquum & blasphemum: & connectitur cum mensibus quadraginta duobus potestas blasphemandi nomen DEI & Tabernaculum ejus Ecclesiam sanctam & Cælites: ac faciendi bellum cum sanctis eòsque vincendi: & potestas in omnem tribum, populum, linguam, & gentem: & adoraturos eam omnes, qui inhabitant terram, non inscriptos in libro Agni? Quid hoc aliud est quàm prophetia novæ potestatis quæ superaddetur huic Bestiæ? continget enim illam quam esse diximus Imperium & superstitionem infidelium, & ut nunc est Mahometanorum, evehi ad majus culmen infidelitatis ac potentiae ad tempus quadraginta mensium.

Novissima potestas danda Bestiæ.

Hoc

Hoc jam eget explicatione; quam accipe: Paganismus & Secta quæ nunc est Imperii Asiatici ac Sedem suam habet Imperialem Constantinopoli, accipiet successorem Antichristum & usurpatorem urbis ac ditionum atque Imperii quibus nunc potiuntur Mahometani, transibit tota gens ac Secta Turcarum ad Antichristum, & retinebitur coram DEO forma Bestiæ præcedentis, id est infidelis populi (prout Bestiam appellavit S. Augustinus:) veruntamen cum augmento infidelitatis novo quod persuadebunt Antichristi eloquentia & stupenda signa: quasi verò ipse sit qui ulterius evehat Imperium Asiaticum ac magnificentius reddat additione sui sceptri & Regni quod significatur per Bestiam posteriorem, ita, ut prior Bestia, Imperium illud infidele, maneat porro: & accedat jungaturque ei Bestia posterior, quæ conciliet priori majorem auctoritatem & testimonium præbeat illius defectioni justæ à Christo. Insuper addet adversus Christum implacabile odium & execrationes illius nominis: cum novissima & omnium retrò efficacissima persecutione Christianorum everfionéque orbis Christiani. Atque hoc est quod Joannes dixit v. 7. de potestate data IN OMNEM TRIBUM ET POPULUM ET LINGUAM ET GENTEM: nempe, de consensu eorum qui se Imperio subjicient Asiatico & doctrinæ ac testimonio Antichristiano, quod accumulabit Infidelitatem Bestiæ prioris ac Majestatem atque adorationem,

Menfes
41.

3: Hæc accessio & hoc culmen po-
Pars II.

restatis ad Bestiam priorem, majorisq; magniloquentiæ, & blasphemiarum novi odii ac seductionis differtur usque ad tempus continuationis cum posteriore Bestia.

Dicitur hæc EI tunc POTESTAS DATA, id est præfinita & permessa, ita ut sit circumscribenda certo spatio mensium: *facere*, inquit, quidquid suggeret fraus & tyrannis infidelis, *menses quadraginta duos*, ultra quos non proficiet: hoc est tribus & dimidio annis, ut retulimus supra in Caput xi. ex communi Traditione. S. Thomas Doctor Angelicus pro figura istorum 42. mensium accipit 42. mansiones Israëlitarum, de quibus Num. 33. *Sicut*, inquit, *populus Israël per 42. mansiones pervenit ad terram promissionis, & illis mansionibus multa mala prius sustinuit ab hostibus: ita Ecclesia per persecutiones, quas in istis 42. mensibus sustinebit, perveniet ad terram viventium: omnia enim in figura contigerunt illis.*

Cur autem hoc loco numeretur illud spatium temporis per menses potius quàm aliter, est inde quòd S. Joannes locutus fuerit de Imperio Mahometano: constat autem quòd Mahometani habeant in veneratione Lunam, quæ describit menses; sicut Sol describit annos: ut diximus in prima Parte Apocalypseos cap. 9. de cruciata locustarum: quo etiam calculo Lunari utetur Antichristus Judaizans. Veruntamen, quod etiam monuimus in Caput undecimum Tract. 15. §. 1. abbreviata erit Lunatio Antichristiana 42. mensium computi communis:

D

& bre-

& brevior quàm erat quinquarius Luna-
tionum Imperii Turcici (cap. 9. v. 5.)

qui erat alterius ordinis & secretioris
computi.

§. III.

De præmonitione cautela.

Hic Apocalypsis factura tran-
situm ad alteram Bestiam, &
connexura utramque: patheticè, ut de
re gravissima, præmittit admonitio-
nem: **SI QUIS**, inquit, **HABET**
AUREM, **AUDIAT**. Præmonet
autem audienda hæc duo; *Captivita-
tem, & gladium*. Et captivitas ponitur
primo loco: quis enim nesciat Maho-
metano Imperio proprium esse, quòd
abducat in captivitatem Christianos?
finit enim eos, dummodò ut captivos,
ut tributarios, & ut sub jugum suum
missos, vivere. Gladius verò qui secun-
do loco ponitur, id est trucidatio Chri-
stianorum longè latèque, ut nemini
parcatur nisi abneganti fidem in Chri-
stum, & illa horrenda persecutio dif-
fertur in definitum tempus triennii &
anni dimidii: quo tempore in ascensu
posterioris simul Bestiæ sæviet non
jam captivitas sed gladius Imperii Asia-
tici quæsiturus ad necem per totum
orbem vel animas Christianas vel cer-
tè corpora.

2. Et utrique quidem Bestiæ non
futurum impune, prædicat his verbis:
**QUI IN CAPTIVITATEM DU-
XERIT, IN CAPTIVITATEM**
VADET: QUI IN GLADIO
OCCIDERIT, OPORTET EUM
GLADIO OCCIDI. id est: finis
Imperii Turcici, & captivitatis quam

inferunt, erit ipsorummet abductio
sub Antichristo successore, qui ad se ra-
piet gentem illam totam, & auferet Se-
dem Constantinopoli Hierosolymam:
finis autem Imperii Antichristiani gla-
dius Domini quo & interficietur ipse
& Regnum ejus corruet.

3. Cui prædictioni additur ad Chri-
stianos etiam cautela: ut præmuniant
se ac præparent tum ad exhibendam
patientiam, tum ad fidem constanter
confitentiam: **HIC EST**, inquit, **PA-
TIENTIA, ET FIDES SANCTO-
RUM**. juxta illud Christi de patientia,
Matth. 10. v. 28, *nolite timere eos qui oc-
cidunt corpus, animam autem non possunt
occidere: sed potius timere eum qui potest
et animam et corpus perdere in gehen-
nam*. De Confessione autem fidei l. c.
v. 32. *Omnis ergo qui confitebitur me
coram hominibus, confitebor et ego eum
coram Patre meo qui in Cælis est: qui au-
tem negaverit me coram hominibus, ne-
gabo et ego eum coram Patre meo*.

Hanc triplicem præmonitionem is
qui habet aurem (est enim fides ex audi-
tu, Rom. 10. v. 17. ex Isai. 53. v. 1.) audiat
tempori, & præparet animam suam ad
tentationem (Eccli. 2. v. 1.) superventu-
ram orbi Christiano. quasi dicat: Cave-
te ô Christiani captivitatem potius sub
Diabolo: & illum gladium qui perse-
cutores sequetur æternus.

TRA-

De ca-
ptivitate.

De gla-
dio.

De pati-
entia &
fide.

Quid sit
habere
aurem.